

2005-2006

Vinter Norge

NORSK
REJSEBUREAU

RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 38

DECEMBER 2005

RUTENS FLOTTE NYE VELKOMSTSKILT

RUTEN SKIKLUBS MEDLEMSBLAD 2005

REDAKTION & LAYOUT:

Kirsten Kofoed

Tlf.: 3961 1543, E-mail: kirsten.kofoed@webspeed.dk

Henrik Norrild

Tlf.: 4824 4650, E-mail: norrild@msn.com, E-mail: hnr@ncc.dk

MEDLEMSADMINISTRATION:

Christian Skipper

E-mail csi@clearchannel.dk

Postgiro 416-2250

Fotos: Forside af Arthur Bredli, øvrige billeder: Medlemmer af Ruten Skiklub

INDHOLD:

Indholdsfortegnelse		Side	2
Brev fra Berit		Side	3
Afgående formandstanker	- Kirsten Kofoed	Side	7
Referat fra generalforsamling	- Flemming Koue	Side	8
Familiesammenføring i Espedalen	- Sven Tuxen	Side	13
Bliv medlem af Ruten Skiklub		Side	14
Ruten Skiklubs formænd		Side	14
Rapport fra uge 4	- Lilian Andersen	Side	15
Sovebussens endeligt	- Anni Ryberg	Side	17
Rapport fra uge 7	- Vibeke Juul Poulsen	Side	18
Rapport fra uge 8	- Flemming Koue	Side	21
Vedtægter for Ruten Skiklub		Side	23
Annonce		Side	25
Bestyrelsen har ordet	- Carl Dixen	Side	26
Økonomisk status	- Christian Skipper	Side	26
Annonce		Side	27

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE:

RUTEN FJELLSTUE

N-2658 Espedalen, Norge

Telefon: +47 6129 7320 - Telefax: +47 6129 7321

E-mail: post@ruten.no

www.ruten.no

TUXEN AV-CENTER

LØSNINGER
DER SES
& HØRES

Alt i lyd, lys & AV-udstyr

TUXEN AV-CENTER har rødder helt tilbage til 1955, hvor TUXEN FOTO åbnede i hjertet af København. Allerede fra den spæde begyndelse gjorde TUXEN FOTO sig i udlejning af optage- og præsentations-udstyr under navnet "Foto Udlejningen". TUXEN FOTO blev snart til TUXEN FOTO & AV-CENTER, og udviklingen fra dias og film til moderne av-udstyr baseret på edb og lyd, blev en væsentlig del af nutidens TUXEN AV-CENTER.

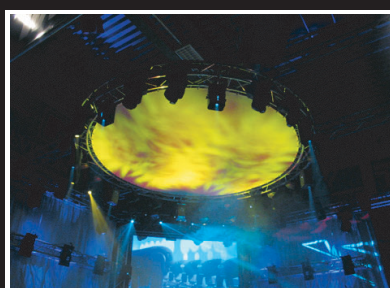
I starten af 2005 overtog vi driften af firmaet SGU LYD & LYS, som var et salgs og udlejningsfirma, hovedsageligt med installationer af cafeer, barer og diskoteker, samt udlejning til events og koncerter.

Vi er således blevet en dynamisk sammensætning af gedigen viden fra fortiden, og stor kompetence i nutidens moderne teknik.

NYHED !!!!

Vi kan nu tilbyde en masse nye produkter i vores udlejnings afdeling, udover alt i AV-udstyr kan vi nu tilbyde professionelt lyd og lys udstyr til alt fra personalefesten og op til den helt store event / koncert med op til 10.000 personer, så uanset budskabet har vi løsningen hvor lyd, lys og billede går op i en større enhed.

Vi er også leverings dygtige i komplette events. RING FOR MERE INFO.

Frederiksborgvej 19 - 2400 Kbh NV
tuxen@tuxen.dk
Tlf. 38889393 - Fax. 38889798

www.tuxen.dk

Bestyrelsen har ordet!

Andet steds i dette fremragende klubblad, hvis lige ikke kendes nord for Skagen, er referat fra årsmødet. Noget af det skelsættende der skete på mødet var nye vedtægter. Specielt fra disse skal fremhæves, at nu står medlemskab af klubben åbent for enhver uanset hvornår på året medlemme besøger denne enestående Fjellstue omkranset af et unikt fjelterræn.

Efter mødet konstituerede bestyrelsen sig. Den aldrende veteran (første gang 1981) Carl Dixen blev valgt til formand. Den øvrige del af bestyrelsen består af sønner fra uge 8 veteranfamilier. Michael Rolf Jacobsen, næstformand, Christian Skipper, kasserer og Jørgen Langvad, sekretær.

Det er en meget stor glæde for venner af Ruten Fjellstue at næste generation tager over for videreførelse af klubben. Berit efterlyste på årsmødet hvem der egentlig havde stiftet Skiklubben. Bestyrelsen har dykket ned i arkivet og kan læse fra det første klubblad fra 1968 at klubben blev stiftet d. 20. april 1968. Bestyrelsen kom til at bestå af Jette Hecht-Johansen, formand, Susanne Rasmussen, sekretær, Knud Hedegaard, kasserer, Per Sørum, redaktion, Willy Brandt, skilærer, og Sven Tuxen, suppleant. Klubbens medlemstal var begrænset til 17 danske venner med familie for mulighed til udvidelse af medlemsantallet til max 25 medlemmer.

Tiderne har ændret sig - nu ser vi gerne så mange medlemmer som muligt. Bestyrelsen vil herved opfordre de nuværende medlemmer til at hverve nye. Indmeldelse

sker til Christian Skipper, e-mail csi@clearchannel.dk. Bestyrelsen vil gerne ud over de nuværende medlemsadresser også gerne have e-mail adresse. Vi fik mange på årsmødet. De manglende skal vi venligst opfordre til at de meddeles til Christian. En stor tak til redaktionen og de mange bidragydere.

Med disse ord vil bestyrelsen ønske familien på Ruten Fjellstue og alle medlemmerne en god jul og et godt nytår samt god tur til Ruten uanset hvornår på året det er.

Økonomisk status

Af Christian Skipper

Traditionen tro skal medlemme af Ruten Skiklub have et lille indblik i økonomien – og fra den nye kasserer skal det lyde, at økonomien „hviler i sig selv“. Sommeren store udfordring har været at overbevise BG Bank om at der skulle ændres navn og adresse på kassereren! Efterhånden er det lykkedes. Jeg har næppe set så mange formularer, gennemslagspapir, underskriftsfelter og stempler! En sovjettolder ville have været misundelig. Foreningen er nu oppe på 60 familiemedlemskaber. Dette er en fremgang på 1 stk. siden sidste år. Siden skiftet fra kasserer Tuxen har der reelt kun været en udgift – nemlig tryk af giro indbetalingskort. (Og at dette skal bogføres som en udgift er jo lidt paradoksalt – idet det jo er grundlaget for at alle kan indbetale kontingent (HUSK DET NU) næste år. Udgiften beløb sig til kr. 25. Dvs. at foreningens beholdning – pr. 20/12 2005 er kr. 7215,58 indestående på bank, giro, en mindre kontantbeh. samt frimærker.

Brev fra Berit

Kjære venner i Ruten skiklubb,

Et år er gått, igjen er det tid for å oppsummere. Det er utrolig at det er et år siden sist jeg skrev min „årsrapport“ til Ruten bladet.

Vi har overstått en „så nogen lunde“ sommersesong, en noe bedre høst sesong. Elgjakten og høstferien er over, 150 kg elgkjøtt ligger i fryseren, jeg lover dere smaksprøver utover vinteren! Vi kjøpte ikke mindre enn en elgokse på 203 kg + en forpart fra en elgku på 45kg. Det var mye jobb!!

Nå er det tid for skiverier, først til Ruten skiklubb så julekort.

Jeg skulle ønske jeg kunne glede dere med en sne og føre melding, men det eneste jeg kan melde er at vi har hatt en utrolig deilig dag i dag med høy sol over høstfarget natur, og litt grønt gress på plenen!

Vi hadde en smak av vinter som kom 20.oktober, men akk, den forsvant så fort. Vi har jo, som dere hatt en fantastisk høst, men mildt og deilig ver, derfor var det lite eller ingen frost i jorden til å holde på sneen. Så når varme gradene og regnet kom, sa vinteren takk for seg.

Vi håper den kommer fort tilbake. Ikke minst fordi vi får et flott nytt maskineri til gårds nå: den nye løypemaskinen!! De mannlige beboerne her, store som små, kan nesten ikke vente på å se og ta på..... Gled dere til å se den, vi har lagt ved en smakebit.

Tilbake blikket starter med Julen i fjor. Vi hadde den beste julesesong på mange år, fullt hus med nederlandske og tyske gjester. Det var fint for oss. Vi hadde også lillesøster Guri og hennes familie boende hele julen, til over nyttår, det gjorde også at vi fikk en familiejul, med litt privat hygge. Ver og sneforhold var meget gode, det var til tider kaldt, men det må man regne med i julen.

Som resten av verden fikk vi et sjokk med Tsunamien 2.juledag, det var naturlig at vi dempet Nyttårsfeiringen vår litt. Vi skjøt ikke opp raketter, men markerte det nye år som vi pleier med det nye årstallet i lys. Vi følte også at vi hadde det så trygt og godt og var så rike at vi uten diskusjon sendet en dags omsetning i norske kroner til Norges Røde Kors for å bidra litt til de som var så hardt rammet.

Vi hadde også en meget god start på januar, fortsatt med mange nederlandske gjester og da begynte også danskene å røre på seg. Så har vi våre to uker med skolebarn fra Stor København, som vanlig. Det er alltid hyggelig med liv i huset, så lenge det går godt, og det gjør det nesten alltid. Det hender jo noe brekker i tu, men det er bare et unntak for å bekrefte regelen om at alt går godt.

Vi pleier å få en stille uke i slutten av januar, slik også i år, men de dagene brukte vi godt til å gjøre rent og rense tepper for å forberede den store danske innvasjon som starter med uke 5. Vi ser det allerede nå at slik blir det ikke nest år, vi kommer til å ha

åpent også uke 4. Så er det noen som ønsker en stille, rolig ferie til en meget gunstig pris, er det bare å ta kontakt!

Februar kom og gikk, slik føles det for oss, det er fullt drøn på hele tiden og vi avløser den ene uken med stamgjester etter den andre. Dere er alle så spesielle for oss, og vi vet ikke hvordan takke dere nok for at dere er så trofaste mot oss år etter år. Vi lover å gjøre vårt beste for at dere igjen vil trives hos oss. Innendørs kan vi gjøre mye, utendørs er vi prisgitt veret, men vil gjøre vårt beste med det vi får tildelt av snø, kulde, blest, sol og tø.

LYBÆCK FOTO

TAGENSVEJ 102 - 104 • v/hj. af Haraldsgade
2200 København N. • Tlf. 35 83 87 80

LYBÆCK FOTO

NØRREBROGADE 177
2200 København N. • Tlf. 35 83 23 70

LYBÆCK FOTO

VIBENHUS BUTIKSCENTER • Lyngbyvej 11
2100 København Ø. • Tlf. 39 20 58 13

LYBÆCK FOTO 5 ApS

SØBORG HOVEDGADE 91
2860 Søborg • Tlf. 39 67 68 70

skiene på i længere tid. Dalseter Fjellhotel nåede han til, og dér kan man få godt slik, så den tur tog han et par gange. Storebror Martin ville selvfølgelig gerne have større udfordringer, men en tur efter slik var nu ikke så tosset endda. På skift var vi babysittere, når lysten meldte sig til en lidt længere tur. Vi voksne nåede at komme ud på Langtjernrunden – godt nok hver for sig – men skiene havde godt af endelig at blive rørt. Og Martin havde heldigvis fået kontakt med de omtalte børn og voksne fra „Legatet“, så han ikke behøvede at føle sig helt stavnsbundet.

Så blev det til året 2005 – vores 3. ferie på Ruten Fjellstue – denne gang i uge 4. Stor var spændingen: hvor langt ville vi mon nå i år? Ville Bjarke være i stand til at klare Langtjernrunden? Skulle vi mon tage madpakker, termokaffe og sukkergodt med og lave det til en heldagsudflugt? Martin havde vi måttet efterlade på Sjælland. Han var på efterskole og led ingen nød. Han skulle alligevel til Norge med sin efterskole nogle uger senere. Men vi havde ingen babysitter, og alene skal man jo helst ikke gå. Så vi besluttede at holde sammen som ærtehalv, og så måtte tiden vise, om vi kunne komme længere væk end den velkendte kilometer fra hytten.

Allerførst skulle vi af sted hjemmefra, fredag middag, sådan nogenlunde som vi plejer. Bilen var proppet til bristepunktet med ski, støvler, kælk, mad til en uge, bøger, legetøj, bærbar pc, mini-TV, DVD-afspiller ... (ja, vi er jo vant til et hektisk indeliv i vores

skiferier!). Eftermiddagskaffen blev indtaget på Hallandsåsen, forventningsfulde satte vi os ind i bilen igen, kørte 30 meter og – KLONK!! Dér lå udstødningen og katalysatoren.

Nu er jeg heldigvis gift med en mand, som har hænderne skruet rigtigt på, og som ikke taber fatningen. Mens jeg fortvivlet forudså vores ferie ligge i ruiner og vores dybfrosne mad smelte til ukendelighed her på Hallandsåsen, afsøgte han målrettet grøftekanten for gammelt ragelse, som måske kunne bruges: øldåser, lidt snor, hvad som helst. Nogle venlige mennesker standsede deres bil, og vi fik et stykke ledning. Med den fik Alex bundet udstødningen op, så rørene nogenlunde stod ud for hinanden, hvorefter vi med temmelig mange decibel luskede videre til Halmstad, hvor vi vidste, at der ligger et Biltema varehus.

På parkeringspladsen blev ledningen suppleret med noget galvaniseret ståltråd, og dét var så den bilreparation. I bagagerummet lå et nyindkøbt afgangsrør incl. pakninger, værktøj og alt hvad der skal til, hvis nu ståltråden imod forventning ikke holdt. Men den holdt. Og det gjorde maden også.

Endelig skiferie – fri for bekymring om den larmende bil. 8-12 frostgrader og lækker, lækker sne. 5-årige Bjarke var helt i hopla, og allerede en af de første dage vovede vi os af sted på Langtjernrunden uden madpakke, uden termokaffe og næsten uden sukkergodt. Det blev til en rigtig skøn tur

Familiesammenføring i Espedalen

Vi/Sven Tuxen, formand for Ruten
Skiklub 1970 – 1983

Til næste år 2006 er det 50 år siden, vi stiftede bekendtskab med Espedalen. I 1956 havde vi en bekendt, der havde en aflyst reservation af ophold på Dalseter Fjellstue.

Vi havde slet ikke nogen tanke om skiferie før dette tilbud. Efter nogle overvejelser, navnlig af min kone, som aldrig havde haft ski på benene, tog vi imod tilbuddet, så det er en tilfældighed, at vi kom i gang med denne pragtfulde last.

Det var tæt på, at det sluttede efter en dårlig start. Min kone ville efter nogle forsøg den første dag hjem øjeblikkeligt, det var ikke noget for hende. Efter nogen overtalelse gik hun med til at få lidt instruktion

af skilæreren. Ham kan vi takke for, at den første vinterferie på ski blev en succes, og derfor bestilte vi plads til 1957.

Vi havde 7 dejlige ferier på Dalseter, dengang Fjellstue. Efter de første to år havde vi vore to børn, Henrik på fire år og Birte på seks år med. Vi opgav ikke Dalseter med vilje, men i januar 1963 brændte fjellstuen ned. Da vi var blevet så glade for terrænet, forsøgte vi at komme ind på Ruten, men alt var besat.

Vi måtte på skiferie og fik plads på Espedalens Turisthjem. Det ligger smukt nede ved søen, men der er for langt op til fjeldet, og det var jo det, vi søgte. Et par dage efter tog vi op til Ruten Fjellstue og bestilte plads til 1964. Vi kendte lidt til Ruten, da vi tidligere år kiggede ind og købte os kaffe eller chokolade hos Jakobs

mor.

Det viste sig, at vi havde fundet det rigtige sted for kommende ferier og har siden med få undtagelser været på Ruten hvert år i februar måned. Det er i 2006 42 år siden, vi første gang var her.

Vi var to, da vi startede vore vinterferier i Espedalen, så blev vi fire med vore børn, og senere blev vi ti i år med vore børn, svigerbørn og børnebørn.

Vi har også været hele registret igennem. Vi er gået vild et par gange – Vi har haft et brudt ledbånd og et brækket lårben.

Men alle er ved godt mod, og familien er stadig gæster på Ruten. Jeg selv har af uønskede årsager haft min sidste lille skitur på Ruten i 2001, men er naturligvis fremover medlem af den sikkert hyggeligste og bedste skiklub, der findes.

Willy Brandt & Michael Tuxen

BLIV MEDLEM af Ruten Skiklub

Det er ganske let at blive medlem af Ruten Skiklub: Man skal blot betale 100 kr. til kassereren på giro 416-2250.

Hvad får man så ud af sit medlemskab: Alle medlemmer modtager i midten af december Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjellstuen og indlæg fra gæsterne. Her kan man ofte få inspiration til nye ture såvel vinter som sommer. Desuden får man adgang til årsmødet, som altid finder sted den første mandag i maj og hvor fjellstuen er repræsenteret ved Berit og Arthur og gutterne. På generalforsamlingen er der en fornøjelig konkurrence, hvis førstepræmie er en uges ophold på Ruten fjellstue.

Ruten Skiklubs formænd:

1968 – 1970 Jette Hecht-Johansen
1970 – 1983 Sven Tuxen
1983 – 1987 Claus Boertman
1987 – 1997 Henrik Norrild
1997 – 2005 Kirsten Kofoed
2005 - Carl Dixen

Rutens varde

Rapport fra uge 4

Lilian Andersen

Efter vores tredje vinterferie i træk på Ruten Fjellstue mente vi, at vi måtte være værdige til at blive medlemmer af Ruten Skiklub, og i foråret 2005 meldte vi os ind. Vi er en familie på to voksne og to drenge på 15 og 5 år.

Med ydmyg spænding mødte jeg op til min første generalforsamling i Frilandsmuseets hyggelige restaurant. Det er en god rødvin, de serverer her, for uden den havde jeg, som ganske nyt medlem mellem en masse (endnu) fremmede mennesker, næppe povet at hæve stemmen og foreslået at levere et indlæg til bladet fra uge 4.

Det første år var vi af sted i uge 14, men vi fandt snart ud af, at det nok var lidt for sent på sæsonen. Sneen smeltede i de skispor vi trak efter os, så vi blev enige om at prøve en januarferie året efter. Det blev i uge 3, hvilket viste sig at være et glimrende tidspunkt for den store knægt, for i ugerne 2-3 plejer „Legatet“ at være på Ruten Fjellstue med hobevis af børn fra københavnske 6-7. klasser. Martin fik nogle kammerater at fjerne rundt med i sneen, og han blev inviteret med på en tur til Bingsbu, hvilket var meget længere væk end vi kunne bevæge os med lillebror Bjarke.

I de 3 vintre, vi nu har været på Ruten Fjellstue, har vi oplevet, hvordan aktionsradius år for år bliver større. Første

år nåede Bjarke, som dengang var 3 år, at gå ca. 8 meter på sine fine små Järvinen langrendsski. Så fik han nok af det og ville slet ikke kendes ved sine ski resten af ferien. Den frosne søbred for enden af skiliften, Øvre Dalseter og Dalseter Fjellhotel – så langt nåede vi den første vinter i uge 14, og det behøver man ikke lange lyse marts-april dage til!

Så det var med ro i sjælen, at vi året efter valgte uge 3, hvor det kun er lyst i ca. 7 timer. Det gav os nogle lange, hyggelige mørke aftener indendørs, med mulighed for lækker mad, hjemmebag og lidt lysløyperenn mellem hotellerne. Bjarke var nu blevet 4 år og han var villig til at have

Men der er først en hektisk aktivitet inden dette kan lade sig gøre. Kufferten skal pakkes, alle „nødvendige“ småting skal med, så det ender altid med, at man får en mægtig bagage. Skønt man hvert år siger til sig selv, „er det nu nødvendigt“, ja det er det åbenbart. Engang for mange år siden havde vi (Hanne og Anni) fået så meget med, at da Peter og Sif, Hannes søn og svigerdatter, kom for at hente os og køre os til Lyngby Station, måtte Sif tage toget til Lyngby for at vinke farvel til os. Hun kunne simpelthen ikke være i bilen. Derefter har vi nu begrænset os noget!!

Vel anbragte på de sædvanlige pladser i bussen, og efter først at have fået det sædvanlige goddagknus af før Jim og Poul, nu kun Poul, daler feriestemningen ned over os. På Helsingør/Helsingborg overfarten kan vi lige nå at få feriens første „gibbernak“, man skal vel ønske hinanden god ferie !! Fra Helsingborg går det rask derudad. Nu kommer lækkerierne på bordet, og med lidt godt at drikke til er Gøteborg snart i sigte. Dog skal vi altid se den obligatoriske Olsenbanden film, det er næsten for meget. En gang har vi fået lov at bestemme, hvilken film, der skulle på programmet, men - det får vi ikke mere !!

I Gøteborg skal bussen så laves om til sovebus. Alle os gamle veteraner bevæger os kun hurtigt ind for tisse af og børste tænder. Så ud til bussen igen for at sikre sig en god soveplads, det er lykkedes hvert år, indtil nu. Når alle er på langs, og sover hver for sig eller med nogen, slukkes lyset og

freden sænker sig over bussen.

Næste morgen tidlig skal de første sættes af, oftest i Gausdalen/Skei m.v. Vi andre vender os om på den anden side og sover videre. Drømmer om det dejlige morgenbord, der venter os på Ruten Fjellstue, samt de dejlige feriedage forude.

Se sådan har det været i mange år, og det har været til at finde ud af. Efter en uge gentager det hele sig, men med modsat fortegn. MEN så i slutningen af august, hvor vi endnu går i shorts og sandaler, dumper Norsk Rejsebureaus store vinterkatalog ind af brevkassen med nyheden. INGEN SOVEBUS MERE!! Nu skal vi til at sidde op og sove. I stedet for at ligge på langs med 44 vandrette sovepladser i 2 etager skal der nu være færre pladser med hvilestole/fodstøtter. Hvordan skal det mon blive? Det lyder ikke rart.

Men der er jo ikke noget at gøre ved det, vel, så vi tager chancen her i uge 6, 2006.

Mange hilsner og på gensyn i uge 6
Henning, Hanne og Anni

Rapport fra uge 7

Af Vibeke Juul Poulsen

For mange år siden læste jeg for første gang i Ruten Skiklubs blad. Jeg erindrer et indlæg skrevet af Henrik Norrild med emnet, hvad får én til at rejse helt fra Tanzania for at opholde sig en uge på Ruten Fjellstue og stå på ski i en uge i fjeldene. Jeg undrede

Herefter spurgte *Berit* så meget relevant, hvem der egentlig havde stiftet Skiklubben? Det var jo længe siden – nemlig i 1968. Inden det hele derfor går i glemmebogen og mens der endnu er nogen, der kan huske det, blev man enige om – hvis det var muligt – at skrive lidt skiklubhistorie i næste nummer af Skibladet.

Men det skal her forudskikkes, at Jakob i bogen 'Jakob på Ruten' på side 69/71 skriver følgende: „Noe av det mest fantastiske ved Ruten Fjellstue er Ruten Skiklub. Nå har den eksistert i snart 35 år. Fortsatt kommer det danske skiturister hit som har feriert her hvert år i snart 40 vintre. Skiklubben har vært et viktig bindeled mellom dem og oss“.

„Han (fotohandler Sven Tuxen fra København) var en af dem som var med og startet Ruten Skiklub i 1968, og ved årtusenskiftet er han en af de fremste bærere af den danske „skiløbertradisjon“ på Ruten Fjellstue.“

Flottere kan det ikke siges. Så der må bl.a. være masser af skiklubhistorie at hente hos Sven Tuxen, nu han får rigeligt med tid efter fritagelsen fra kassererhvervet i Skiklubben.

Pkt. 9 Eventuelt

Under dette punkt tog flere ordet. *Carl Dixen* takkede på alles vegne *Kirsten Kofoed* for hendes indsats i Skiklubbens tjeneste. *Kirsten* havde været i bestyrelsen lige siden 1992 og *Carl* fremhævede specielt arrangementerne omkring jubilæumsturene til Ruten Fjellstue i 1998 og 2003 og ikke mindst samarbejdet i forbindelse hermed.

Forberedelserne var foregået i *Kirstens* helt unikke mødefaciliteter – køkken, dagligstue, spisestue og vice versa, det hele flankeret af *Jørgen Kofoeds* mange uforgribelige meninger om dit og dat, selvom han egentlig slet ikke havde noget at skulle have ment i den anledning.

Også *Vibeke Juul* fra uge 7 rettede en stor og velment tak til *Kirsten* for hendes indsats, men udtrykte dog nogen nervøsitet over, at det nu var uge 8 og ikke længere uge 7, som var løjpefører.

Fra *Carl Dixen* lød der i anledning af kassererskiftet ligeledes en varm tak til *Sven Tuxen* for hans årelange virke og indsats i Skiklubben. *Sven* havde været formand, næstformand og kasserer, ja han havde været det hele. Fotoalbums i massevis med billeder fra *Espedalen* og *Ruten*-området - næsten siden dansketidernes morgen på *Ruten* - måtte give mulighed for spændende historieskrivning om *Ruten Fjellstuen* set fra Skiklubbens side.

Kirsten Kofoed takkede sekretær *Poul-Erik Petersen* for indsatsen gennem de sidste 6-7 år og for udarbejdelsen af diverse beretninger og fremhævede specielt disses rettidige ankomst - uanset hvor i verden *Poul-Erik* end havde befundet sig.

Berit bad forventeligt også om ordet i anledning af vagtskiftet. Hun sagde, at hun altid blev skrækkelig nostalgisk, når der skete forandringer, hvilket hun så filosoferede lidt over på norsk. Hun takkede de afgående

bestyrelsesmedlemmer for det gode og frugtbare samarbejde og syntes da også godt nok nu set i bakspejlet, at det havde været lidt mærkeligt (referenten går ud fra, at 'mærkeligt' betyder nøjagtig det samme på norsk som på dansk), at det næsten altid havde været uge 7, der havde været løjpefører. Men hun var mere end tryk ved, at det nu var uge 8, som var i flertal i bestyrelsen, for uge 8 kendte hun jo indgående fra Ruten. Hun takkede for de fine ord om Arthurs måde at passe og pleje løjpenettet på og meddelte, at der nok ville være en helt ny og pålidelig løjpe-maskine til næste år. Begyndelsen af maj kunne i øvrigt være meget forskellig. Nogle gange kunne der ligge helt op til 1 m sne, men i år var sneen allerede helt væk. Altså en varm tak fra Ruten Fjellstue blev overbragt af *Berit* på hele familiens vegne.

Derefter lød også en tak fra den afgangende formand til dirigenten for god og ordentlig mødeledelse. Dirigenten kunne således koncentrere sig 100% om dagsordenens næste punkt.

Pkt. 10 Konkurrencen

Årets konkurrence var udviklet af sidste års vinder *Lena Bøge*. Hun kunne desværre ikke selv være til stede, men havde fremsendt dokumenterne til Kirsten Kofoed, som så i sagens natur var afskåret fra selv at deltage i konkurrencen. Uha, den var heller ikke helt let. 21 spørgsmål, som nok havde været lidt lettere at besvare, hvis man havde været lidt mere velbevandret i Rutens og norsk historie/geografi. Her et par eksempler: '*Hvor*

mange slags gardiner er der i spisestuerne (på Ruten)?' (2), '*Hvor lang er Norges længste fjord „Sognefjord“?*' (204 km), '*Hvor højt er Norges største vandfald „Kjelsfossen“?*' (840 m), '*Hvor mange personbiler fandtes der i Norge i 2003?*' (1.934.000 stk.), '*Henrik Ibsen er født i hvilken by?*' (Skien). Nåh, men der blev alligevel fundet en vinder. Som altid var det Berits privilegium at trække vindeme. Den første seddel med konkurrencens vindernavn på forsvandt listigt ned i Kirsten Kofoeds lomme, så spændingen kunne bevares lige til det sidste.

Også i år synes alt at gå retfærdigt til og resultatet af konkurrencen blev som følger:

Utallige trøstpræmier (havekasketter samt drikkeligt). Referenten fik desværre ikke noteret alle vindeme i trøstpræmiegruppen, så derfor nævnes ingen!

3. præmien (300 kr.) tilfaldt *Henrik Norrild*.
2. præmien (500 kr.) tilfaldt *Arne Skipper*. (Deltog i årsmødet for første gang!)
1. præmien (1 uges ophold på Ruten Fjellstue) tilfaldt *Helle Tuxen*. (Nyvalgt revisor!).

Spændingen var udløst. Den 37. generalforsamling i Ruten Skiklub var slut. En ny, ung og dynamisk bestyrelse på 4 medlemmer, hvoraf 3 er fra uge 8, står over for nye og krævende opgaver. Opbrud og lidt hyggesnak.

på knap 3 timer og altså slet ikke det maratonløb jeg havde forestillet mig. Utroligt så store fremskridt et barn kan gøre uden anden træningsindsats end at blive et år ældre!

For første gang lykkedes det os at komme over på den anden side af Breidsjøen, hvor vi så en „fossekall“ (vandstær) og nød nogle gode udsigter op til de 2 fjeldhoteller.

Feriens længste tur gik til Lohaugen. Vi havde læst, at der var en flot udsigt, men kunne ikke rigtig finde stedet. Da vi ifølge vores kort skulle være nogenlunde fremme, var der ikke noget at se – ingen skilte, ingen skispor fra andre, ingenting. Kun noget knoldet klippe. Det var ikke sagen for vores 5-årige. Nu gad han ikke mere, og i protest tog han skiene af for at gå, hvorefter han sank i dyb sne til lårene. Løftet om en godbid på toppen af „knolden“ var dog motivation nok til at flytte fødderne de sidste 50 meter, og belønningen var en formidabel udsigt, som sikkert alle medlemmer af Ruten Skiklub kender fra deres begynderture, men som vi var hele 3 år om at opdage eksistensen af. Turen ned var dejlig nem, og Bjarke har opfundet sin egen nedkørselsstil: skiene i løjpesporene, ned på hug, af sted! Når det ikke går hurtigt nok, kommer lufferne ud til siden og skubber fra. Alt er under kontrol, en voksen løber foran, den anden bagved med hans stave. De præparerede løjper er som skabt til dette ræs, og i uge 4 er der god plads.

Det er dog hverken Langtjernrunden, den

frosne sø eller Lohaugen, som har gjort dybest indtryk på vores 5-årige – men shelteret mellem de to hoteller. Her gik vi hen en aften og fejede sneen af ildstedet, tændte bål og ristede pølser i 14 graders kulde. Dét var det allerbedste!

Uge 4 lader til at skulle blive „vores“ uge, så inden ferien var omme, bestilte vi den lille hytte til samme uge næste år. Inden vi tager af sted næste gang, vil vi dog tjekke bilen fra A-Z. I øvrigt holdt ståltråden helt til vi kom hjem.

SOVEBUSSENS ENDELIGT

Af Anni Ryberg – uge 6

I nu snart mange år, helt præcis siden 1989, har sovebussen været vort foretrukne transportmiddel til Norge. Intet er så afslappende, som at læne sig tilbage i sæderne, glo ud af vinduet og bare lade sig transportere. Alt er stuvet ind i bussen på Lyngby station og kommer først ud igen på Ruten Fjellstues gårdsplads. Sådan.

helt perfekte løjper. Sol havde vi hver dag, nogle dage en del mere end andre. Én af de gode dage benyttede vi til en flot tur ad Tuxen-løjpen. Den var i år kørt i dobbelt spor hele vejen rundt som en anden autostrada. Og af sted gik det, for det gælder sandelig om at nå hjem til frokostbordet, som i år var fornyet med endnu flere lækre salater. Hvad med en avocado/krebsehalesalat eller en bøttesalat med rød/grøn peberfrugt, bacon og ruccola. Uhm! Foruden alle de fine varianter af laks. Jo, frokosten er absolut et af dagens højdepunkter. Den har kun én ulempe, man bliver derefter lidt smådoven og man skal gøre sig umage for at komme ud på løjperne om eftermiddagen. Her er Ronjaløjpen, som blev indviet sidste år bare alletiders. De 8 km er lige til at overskue, så Ronjaløjpen får dovenskaben til at vige. Og hej, hej til alle dem man møder. Ronjaløjpen er hurtigt blevet populær.

Berit og Arthur havde indført en nyskabelse for de yngste i år. Snescootertur på bakken for børnene. Med Arthur som kaptajn gik det af sted i rasende fart med en forventningsfuld dreng eller pige på bagsædet. Nogle minutter efter returnerede scooteren; både fører og passager havde fået røde kinder efter en tydeligvis sjov oplevelse. Arthur nød det mindst lige så meget som ungerne.

Den ene dag på Ruten tager hurtigt den anden, og aftenerne ligeså. Den dejlige aften med Arthurs lysbilledshow fra det land og landskab vi holder så meget af er nu

tradition. Snart er det onsdag og halvdelen af ferien er gået. Torsdag aften får vi et glas sherry og Berit holder en lille tale. Det er første sæson uden Jakob, men hans ånd vil for bestandig være på Ruten Fjellstue.

Den obligatoriske afsked med naturen fredag eftermiddag går forbi Øvre Dalseter ud over Langtjern og tilbage mod Fjellstuen. Vi er næsten altid heldige med en smuk solnedgang, og farvel, farvel og på gensyn siger vi til fjeldene.

Den sidste aften er der uddeling af medaljer. Flere af børnene havde løbet meget langt, og vi var 3 halvgamle piger (Kirsten, Anette og undertegnede, dvs. omkring 50-60 år), som ikke havde løbet nær så langt, men sandelig så alt rigeligt. Nok ikke længere end vi plejer i uge 7, men i år havde vi bare noteret vore ture ned på distancekortet og hver løbet mere end 100 km. Det rakte til en flot sølvmedalje.

Så blev det tid til at pakke efter endnu en dejlig ferie på Ruten Fjellstue. Og uge 7 2006 er naturligvis reserveret.

på, hvad han skulle bruge dem til. Men eftersom der med 99% sikkerhed var tale om de nye vedtægter, som der først skulle stemmes om under dagsordenens punkt 8, havde han jo i og for sig heller ikke noget at bruge dem til lige nu (det viste sig i øvrigt også senere, at det var de forkerte vedtægter, han viftede med!). Dirigenten skyndte sig herefter at give ordet til formanden.

Pkt. 3 Formandens beretning

Se formandens beretning på side 7.

Pkt. 4 Kassererens beretning

Skiklubbens kasserer Sven Tuxen havde til generalforsamlingen medbragt et antal forskellige udskrifter af regnskabet. Lidt vemodigt meddelte han, at han nu siden 1972 havde været med i klubbens bestyrelse og at det var sidste gang han fremlagde regnskabet for forsamlingen. På grund af den bevægede situation havde referenten lidt vanskeligt ved at opfatte alt, hvad der blev sagt, men så meget var klart, at hans mange bekymringer med hensyn til en bevarelse af Skibladets flotte standard i 4 farver med baggrund i regnskabsresultatet i hvert fald indtil videre synes at være grundløse. Han så da personligt også frem til fortsat at modtage bladet i 4 farver. Af hensyn til overskueligheden i regnskabet med dets mange poster (bl.a. fra annoncer) ville han dog foreslå, at man flyttede opgørelsetidspunktet, hvilket dermed bliver en vigtig opgave for en ny kasserer.

Sven Tuxen havde været glad for posten

som kasserer og han var sikker på, at der i kassererposten var en fremtidssikret stilling til en kommende kasserer. Regnskabet (som er vist andet sted i bladet) blev herefter godkendt med applaus.

Pkt. 5 Fastlæggelse af kontingent

Set i lyset af Skiklubbens øjeblikkelige finansielle situation, mente Sven Tuxen derfor ikke, at der var behov for en forhøjelse af kontingentet. Kontingentet blev jo forhøjet til 100 kr. sidste år. Forsamlingen skyndte sig derfor enstemmigt at vedtage kontingent uændret på 100,- kr.

Pkt. 6 Valg af bestyrelse og redaktion

Bestyrelsen består for øjeblikket af:

Kirsten Kofoed, formand

Carl Dixen, næstformand

Poul Erik Petersen, sekretær

Sven Tuxen, kasserer

Michael Rolf Jacobsen, menigt ungt medlem

Som det fremgik af indkaldelsen til årsmødet, ønskede formanden Kirsten Kofoed, sekretæren Poul Erik Petersen og kassereren Sven Tuxen at trække sig tilbage efter mange års tro tjeneste.

Carl Dixen og Michael Rolf Jacobsen var villige til at fortsætte - og blev straks genvalgt. Nye kandidater til bestyrelsen var Christian Skipper og Jørgen Langvad, begge fra uge 8 og sønner af veteranfamilier fra uge 8. Begge kandidater skal i tidernes løb have sat adskillige danske hastighedsrekorder på strækningen Hatdalsæter rundt m.m.

Christian Skipper præsenterede sig og fortalte, at han var kommet på Ruten i nu mere end 25 år (i år med kvindelig ledsager, som også ser ud til at være blevet Rutenfan og allerede har meldt sig til næste år) og han berettede på dramatisk vis om, hvordan han var blevet 'head-hunted' til bestyrelsesposten ved, at referenten en aften i saunaen på Ruten i uge 8 havde blokeret døren og under de ekstreme varmekon forhold først havde givet vejen fri igen til den kolde bruser, efter at han på æresord havde erklæret sig villig til at lade sig opstille og indvælges i bestyrelsen. Christian Skipper blev da også straks valgt.

En lignende dramatisk beretning måtte forsamlingen undvære fra Jørgen Langvad, da han ikke kunne være til stede. Men han blev straks valgt in absentia.

Det kan herefter konstateres, at der er ved at ske et generationsskifte i Skiklubbens historie og at det nu er uge 8, der har løjpeførerrollen i bestyrelsen. Efter valget hørtes der vist nok nogle enkelte spage røster om manglende kønskvotering: Nåh, men man kan da bare melde sig!

Redaktiongruppen (Skibladet) består af Kirsten Kofoed og Henrik Norrild og det fortsætter den glædeligvis med at gøre.

Kirsten Kofoed opfordrede herefter medlemmerne til at påtage sig skribentopgaverne (ugerapporterne) til næste nummer af Skibladet – de fleste meldte sig frivilligt:

Uge 4:	Lilian Andersen
Uge 5/6:	Anne Ryeberg
Uge 7:	Vibeke Juul
Uge 8:	Flemming Koue
Uge 10:	???
Uge 11:	Lisbeth Rathenborg
Skiklubhistorie:	Sven Tuxen

Pkt. 7 Valg af revisor

Revisor Gudik Sørensen havde ikke ønsket genvalg, og Helle Tuxen meldte sig derfor straks til det betydningsfulde hverv – og blev valgt med applaus. Så er der i hvert fald kvindeligt tjek på finanserne!

Pkt. 8 Indkomne forslag fra medlemmerne (eller bestyrelsen)

For 3. år i træk fremkom bestyrelsen med et forslag, nemlig følgende:

„Bestyrelsen foreslår en ændring af vedtægterne (vedlagt!)“

De til medlemmerne udsendte nye vedtægter var en modernisering af de gamle genfundne vedtægter fra 1969. Ved et uheld (man var jo ikke vant til at arbejde med vedtægter) var der imidlertid sket det, at der var udsendt en forkert version. Carl Dixen omdelte den aktuelle version på årsmødet, beklagede meget (selvom han ellers aldrig er meget for at indrømme fejl) og gennemgik hastigt i meget korte træk forskellene mellem den udsendte og den omdelte version. Vedtægterne ville jo under alle omstændigheder blive gengivet i næste nummer af Skibladet. De blev enstemmigt vedtaget (se side 23).

mig dengang over, at nogen ville rejse så langt for denne oplevelse.

Nu er det så tredje år i træk min ægtefælle og jeg hører vækkeuret ringe kl.4.45 lørdag morgen i uge 6, og vi står op for at begive os på rejse til Ruten med udgangspunkt i Divonne-les-Bains - en lille fransk flække 15 km nord for Geneve. Med kuffertene i bagagerummet og skiene på taget kører vi ud på motorvejen kl. 5.30 på vej mod Geneve lufthavn. Her overhaler vi en turistbus eller nogle personbiler med danske nummerplader, køretøjer der har været på farten hele natten ned gennem Tyskland og nu i Schweiz for at nå frem til de superbe alpine skisportssteder i Alperne.

Fly til Oslo og videre i bil for vi skal jo løbe langrend, og hvor finder man de allerbedste langrendsløjper i verden? Ja! Derfor tager vi tilbage år efter år; denne gang er det 19. gang på Ruten Fjellstue, og at vi p.t. opholder os nogle år midt i Europa skal ikke afholde os fra at bryde traditionen.

Starten på vinterferien 2005 blev præget af dårligt vejr i Danmark. En gruppe på 8 sneede således inde i Kastrup og nåede første frem til Ruten lørdag kl. 24. Vores gode værtsfolk havde sørget for, at de ikke blev snydt for deres traditionelle lørdagskylling. Andre strandede i Frederikshavn og kom først frem med et døgnforsinkelse.

At komme tilbage til Ruten Fjellstue er også at komme tilbage til traditionerne. Tilbage

til Rutengæster, som man træffer denne ene uge om året, dog måske også på generalforsamlingen i maj. Mange er stamgæster, der ligesom os er kommet på Ruten i en halv eller en hel generation eller måske mere endnu. At komme tilbage til historierne om aftenen i pejsestuen over kaffen og småkagen, historier der ofte indledes med „Ka' du huske dengang, hvor.....“ og som regel afsluttes med et højt grin.

Søndag morgen fik vi så en ny historie på repertoiret. Ved morgendouchen ville en velkendt gæst åbne for vandtilførslen, men kom i stedet til at trække hele armaturet ud af væggen og vandet fossede ud. Ja, man ser komikken på sin indre videofilm. Vedkommende var da blevet både tør og havde fået tøj på, da vi fik historien serveret ved morgenbordet. Fjellstuens vært + altnuligmand - Arthur - havde klaret ærterne.

Og så af sted på tur. For os er det gerne Hatdalen den første dag. Ud i et godt glid og møde naturen og menneskene. Den helt specielle følelse af at sige goddag til fjeldene og de altid bemærkelsesværdige træer, buske og kæmpesten. „Ja, nu er vi her så igen“. Og sige hej til gamle kendinge fra Ruten, og en gammel klassekammerat + kone, som vi lige må slå en sludder af med. Langrendstøj sætter sin naturlige begrænsning for samtalens omfang. Af sted igen og hurtigt får man varmen.

Mandag fik vi et let snefald som bare sikrede

der blot en enkelt uerfaren dansker (med sommerdæk?) og var i færd med at sætte snekæder på.

Så var vi der! Dejligt at gense de mange uge-8-venner, som ankom i løbet af lørdagen; også i år var Susse og Tom kommet helt fra USA. Alt var ved det gamle – og dog. Ny dame i receptionen og konturerne af en ny (gammel) varmekynde ved løjpeafgreningen til Hattdalsseter rundt, når man kører med uret.

Alle de velkendte ture blev løbet. Skiføret var til forskel fra 2004 ganske ufarligt og der blev derfor heldigvis ikke nogen gentagelse af forrige års dramatiske skadesfrekvens. Vejret viste sig stort set hele ugen fra sin allerbedste side. Et lille, men velkomment drøs sne blev det til tidligt på ugen.

Sensationen – Danmark 10 cm højere!

Det var længe siden, vi havde været på den lange smukke tur over fjeldet til Strand, så den tur besluttede vi at tage på i det flotte vejr. Rutens halve stykke af løjpen til Strand havde Arthur kørt, så den var i orden, men derefter var det slut. Resten af 'løjpen' var

lidt af en prøvelse indtil den lange og til tider ret nervepirrende nedkørsel til Strand, som i år til gengæld var rigtig god. Prøvelsens stykke var dog lidt for meget for Stine, som besluttede ikke at tage med til Svartjønnholet om fredagen. I stedet fik hun på sin solotur næste dag sit livs oplevelse (eller forskrækkelse) i løjpen på vej til Hattdalsseter, idet der lige foran hende luntede en kæmpe stor elg over løjpen.

Festaftenen blev som vanligt styret af Arne Skipper. Der blev sunget lystige sange og viser med klaverakkompagnement fra uge 8's Rutensanghæfte, som Inger-Anne i år havde opdateret i et endnu smukkere design. I aftenens løb kunne Mads ved hjælp af diverse fotos m.m. afsløre en vaskeægte dansk geologisk sensation: Danmarks hidtil højeste terrænpunkt (præfixet 'terræn' er her vigtigt, fordi tåmene på Storebæltbroen nemlig er meget højere) Yding Skovhøj minus gravhøj på toppen = 171 meter – var efter omfattende geologiske studier nu alligevel ikke Danmarks højeste terrænpunkt. Næh, det var Møllehøj ikke langt derfra, den var skam hele svimlende 10 cm højere!

Quizmasterne fra Greve havde igen udviklet nye ideer og kampen om præmierne (dåseøller m.m. fra EU samt lækkerier sponsoreret af Ruten Fjellstue) var som sædvanlig ubønhørlig hård. Aftenen afsluttedes traditionen tro med et endnu flottere festfyrværkeri end forrige år, med den bivirkning, at det jog en sand skræk i livet på hunden Tyra.

Den afgående formands sidste formandstanker

Af Kirsten Kofoed

En epoke er slut på Ruten Fjellstue med Jakobs bortgang. Som Berit skrev i sit brev til bladet, så var Jakob Ruten og Ruten var Jakob. Han fik skabt et livsværk og det fører I, Berit og Arthur, nu videre på jeres måde og som Jakob hele tiden tilpassede fjellstuen til tiden med hensyntagen til traditionen, kan vi mærke, at det gør I også. Skiklubben sendte en krans til Jakobs begravelse og vi havde den opfattelse, at mange af klubbens medlemmer var blevet orienteret gennem deres forskellige netværk, så derfor sendte vi ikke brev ud til samtlige medlemmer. Vi beklager, hvis nogle medlemmer ikke er blevet orienteret.

Tilbage til Ruten fjellstue, hvor vi som sædvanlig var gæster i uge 7 og jeg er sikker på, at i år var vejret lige så flot som i uge 8, det er måske lidt trættende at blive ved at fremhæve de velpræparerede løjper, men på den anden side skal Arthur vide, at vi sætter pris på den høje standard og vi er jo efterhånden en del, som er ude over vores første ungdom, og derfor værdsætter nogle lette glid.

Jeg ved godt, at den hollandske kok også var der sidste år, alligevel vil jeg nævne ham, for jeg synes, at maden bliver om muligt endnu bedre, især lunchen, som man må passe på ikke at forspise sig i, da det kan være svært at tage sig sammen til eftermiddagsturen, vi i uge 7 lider jo under den tidlige solnedgang.

Ruten skiklub trives på sin sædvanlige stilfærdige måde med et stabilt medlemstal, på nuværende tidspunkt 60 betalende familier og en lille tilgang af den unge generation, som åbenbart ikke er blevet skræmt af sidste års usædvanlige kontingentforhøjelse.

Fra redaktionen skal der også lyde en tak til bidragyderne til bladet. Vi vil stadig gøre os umage med at udsende et pænt blad, hvis vi bliver genvalgt til redaktionen.

Med disse ord vil jeg afslutte beretningen og sige tak, fordi I er mødt op til årsmødet.

Referat af generalforsamling 2005

Referent: Flemming Koue (uge 8)

Der var i år indkaldt til årsmøde inkl. generalforsamling mandag den 2. maj 2005 kl. 18.30 (bemærk tidspunktet) i Frilandsmuseets Restaurant og Selskabslokaler. Aftenens æresgæst, nemlig Berit – havde selvfølgelig bemærket tidspunktet, men det havde flyselskabet ikke, så der blev tid til ca. 1 kvarters munter ekstra snak, før årsmødet med 38 deltagende Rutenfans, deriblandt glædeligvis mange nye ansigter, kunne begynde:

Pkt. 1 Velkomst og spising

Kirsten Kofoed bød for sidste gang som formand hjertelig velkommen til alle fra nær og fjern - helt fra Odense var skiklubbens medlemmer kommet tilrejsende på denne lidt regnfulde forårsaften, hvor der ifølge DMI skulle have været talt et godt stykke over 3000 lynnedslag i Jylland natten før. En endnu lidt forpustet Berit repræsenterende Ruten Fjellstue blev naturligvis budt særligt velkommen. Desværre var der på grund af omtalte flyforsinkelse i år ikke mere plads ved referentens bord, så Berit var derfor nødsaget til at tage plads ved et andet sympatisk bord. En skam, for dermed gik referenten glip af den direkte adgang til interessante og konfidentielle oplysninger! Kirsten Kofoed skyndte sig til alles udelte begejstring at foreslå, at man startede med spising og udveksling af erfaringer siden sidst, inden man gik over til årsmødets egentlige formål, nemlig generalforsamlingen

med den populære konkurrence. Gensynsglæden var stor og diskussionen gik livligt om, hvilken uge der nu havde været bedst og hvem der havde oplevet mest. Det havde uge 8 - selvfølgelig! Under erfaringsudvekslingerne blev det i år tydeligere end nogensinde, at der i de forskellige uger tales forskellige sprog eller anvendes forskellig terminologi, hvilket i betydelig grad vanskeliggør kommunikationen. F.eks. anvendes der for ét og samme topografiske objekt så forskellige udtryk som 'chokoladestenen', 'appelsinstenen', 'den store sten' eller blot 'stenen'. De 2 første udtryk giver et ganske godt fingerpeg om, hvem der må formodes at være bedst i form! Der burde måske på denne baggrund kunne iværksættes et nok så interessant terminologisk forskningsprojekt om stednavne i Espedalen, hvor Berit og Arthur meget naturligt kunne være ankerpersonerne, da de jo er 'on the spot' og kan smuglytte sig til, hvad der siges i de forskellige uger.

Pkt. 2 Valg af dirigent

Til alt held var Finn Tuxen til stede i år, så han hurtigt uden modkandidat kunne vælges til dirigenthvervet. Finn Tuxen, som i adskillige år har bestridt det krævende dirigenthverv – helt uden vedtægter – viftede efter valget (set fra referentens plads) begejstret med nogle stykker papir i A4-format, som han refererede til som 'Vedtægterne'. Han var dog ikke helt sikker

Rapport fra uge 8

Tekst & foto af Flemming Koue

Den lange kørevej fra Greve til Ruten Fjellstue bliver år for år kortere og bedre, mestendels op gennem Sverige. Først er der den store skråstagsbro over fjorden ved Uddevalla, som skar nogle kilometer af, og i 2006 kommer så den store nye buebro over Svinesund på grænsen mellem Sverige og Norge, hvor der hægtes lidt motorvej på i begge ender. Her vil der også blive klippet nogle kilometer af – mod betaling ganske vist. Nå, men det er jo fremtidsmusik set fra uge 8 i februar 2005.

Inger-Anne, Stine og Mads i et velkendt panorama

Sidste år gik vi - som beskrevet sammen med mange andre i en lumsk svensk fartfælde et stykke nord for Uddevalla – pris SEK 1.200. Lumsk, fordi der næsten på hele dette vejstykke er skiltet med 90 km, men på det pågældende sted er der opsat et enkelt eller to skilte med 70 km, som man næppe lægger mærke til, hvis det er blevet småmørkt og der er modgående trafik med blændende lygter. Stedet havde ikke undergået forandringer siden sidst, så det udgør til skræk og advarsel for andre fortsat

en potentiel, uforudset og ærgerlig udgiftspost på ferieregnskabet, hvis man er uopmærksom. Men det var vi ikke i år!

Inger-Anne og Mads nyder udsigten et sted på Tuxen-løjpen

Også i år overnattede vi undervejs i Moss lige ved havnen. Sne var der ikke noget af, men det foruroliger os nu ikke mere, for vi ved, at Arthur gør, hvad han kan, for at der er sne i løjperne på Ruten. Igen i år var Mads og Stine med, medens Anja måtte blive hjemme for at tage sig af Frejas ny lillesøster. Og IngerAnne havde i år anskaffet sig splinternye ski med stålkanter, som nu skulle prøves. De viste sig at være en fin investering.

Efter Lillehammer og på vej mod Segelstad Bru kom sneen så ganske rigtigt. Fin og hvid – ikke i de store mængder ganske vist, men alligevel. Tidsplanen stemte, så vi var i fin tid til frokosten og fra Segelstad Bru og til Ruten er der jo kun mellem 1 og 2 timers kørsel i ro og mag. Vejret var flot og midt på den stejle stigning op til Espedalen holdt

Bestyrelsen bestemmer selv sine arbejds-
gange og fastlægger et værdigt sted for
generalforsamlingens afholdelse.

Klubben tegnes af formanden og kassereren.
Bestyrelsen bør såvidt muligt sammensættes
af gæster fra hele sæsonen og i mange
aldersklasser.

§ 4

RUTEN SKIKLUB udsender én gang om
året i december et medlemsblad til
medlemmerne. Samtidig med udsendelsen
af medlemsbladet opkræves årskontingentet.
Den på generalforsamlingen valgte
redaktionsgruppe fordele efter bedste
evne skribentopgaverne blandt villige
medlemmer til det næste nummer af
medlemsbladet.

§ 5

Indkaldelsen til den årlige generalforsamling
bør indeholde følgende punkter:

1. Velkomst og spisning
2. Valg af dirigent
3. Formandens beretning og
godkendelse

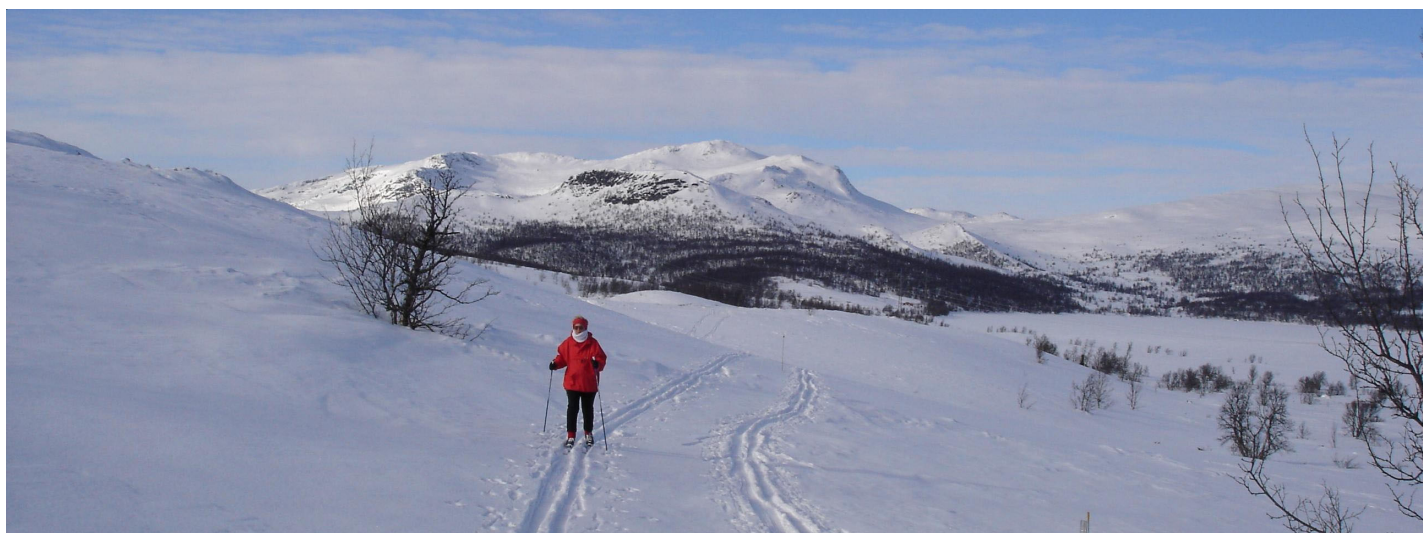
4. Kassererens beretning og
godkendelse
5. Fastlæggelse af årskontingent
6. Valg af bestyrelse og redaktion
7. Valg af revisor
8. Indkomne forslag fra medlemmerne
og/eller bestyrelsen
9. Eventuelt
10. Konkurrence

Afgørelser, som dirigenten på general-
forsamlingen måtte sætte under afstemning,
træffes ved håndsoprækning og med simpelt
flertal.

§ 6

I tilfælde af RUTEN SKIKLUBs opløsning
tilfalder eventuelle midler Skåbu Tværr-
bygda Idrættslag med det formål at hjælpe
lokale, unge idrætsfolk i deres karriere.

Vedtaget på generalforsamlingen
i maj 2005

På vej til Strand.

Mars måned var også full og vel så det siste år, sesongen var for kort, da vi fikk påsken alledede siste uken i mars. Vi fikk ikke plass til alle som ville komme før påske. Selv om vi hadde masse plass, fint vær og god sne i april, er det ikke det samme som å komme på vinterferie i mars. Synd, men sant. Vi hadde våre trofaste elever fra Henriette Hørluck Skole i Odense etter påske, da de fikk oppleve å bli solbrente, smøre med klister, og fjerne det igjen, da det kom ny sne.

Vi fikk da et par gode weekender i april, og jeg fikk en flott tur til Helsinki. Deilig etter en hektisk sesong.

Her starter konfirmasjons sesongen 2 uken i mai. Derfor planla vi en litt tidlig sommerferieuke i månedskifte april/mai. Vi reiste på Europa tur. Jeg har en fetter i Brussel, der har vi aldri vært. Derfor tok vi fergen fra Oslo til Kiel for så å kjøre til Belgia, det var spennende for oss, og utrolig hyggelig å besøke noen av familien som vi sjelden ser. Vi hadde deilig sommervær og fikk sett en masse. Også en tur til Euro Disney utenfor Paris stor på programmet til stor begeistring for Lars-Jakob og Jon-Olav.

Vi kom hjem til sne og kulde, det vil si jeg hadde en strålende dag i Køgbenhavn i forbindelse med generalforsamlingen i Ruten Skiklubb. Jeg nøt solen nede ved Holmens Kirke, så jeg nesten glemte at jeg skulle nå et fly.

Vi hadde en kald og til dels våt vår. Det ble

aldri sommer. Vi fikk først grønne bjerker til de første sommer gjestene kom og det var 18.juni!! Vi startet sommersesongen med rideleir i to uker, som vi har gjort de to forrige år. De kom med hestene en weekend, og da de vel var losset ut fra bilden fikk vi et forrykende tordenver, og så ble det sommer! Det er bare glede med de ride jentene. Og alle hestene som går på jordet, 35 stykker i år, er helt fantastisk å se.

Da hadde vi 2-3 uker hvor vi kunne gå uten sokker i skoene, det var deilig. Ikke minst på Jon-Olavs fødselsdag den 9. juli, da hadde vi 25 graders varme, 20 barn som badet i vår lille dam, og grill party utenfor spisesanlen. Heerlig!

Men, akk så var sommeren over for denne gang. Siden hen hadde vi kun små glimt av varme, det ble aldri det helt store. Juli var også mer stille enn siste år anngående drop in gjester. De fleste vi hadde på besøk var forhåndsbestilt. Det er vanskelig å forklare, men slik var det.

Vår høysesong om sommeren er den siste uken i juli og de to første i august. Med Peer Gynt Stevnt. Det slo til i år også. Fullt hus og stor jubel for den fantaskiske oppføringen av Ibsens Peer Gynt ved Gålåvatnet. Det kan absolutt anbefales, vi er i full gang med å selge neste år nå.

Vi hadde mange gode weekender utover i august og hele september. Det kommer godt med etter en laber sommersesong. Vi fikk jo også en utrolig flott september. Med

høy sol og klar himmel. Og de mest fantastiske høstfarger vi har hatt på 10 år. De varte så lenge, helt til 1.oktober. Det var også meget stabilt ver og lite blest.

Mor plukket masser med tyttebær, det var uendelige mengder i år, og de var store. Vi hadde også blåbær, men det ble visst bare plukket og spist med det samme. Vi hadde ikke så mye tid, for de var modne ganske tidlig. Arthur og drengene plukket sine 1,5 kg muldebær som vanlig på sitt hemmelige sted. Det holder godt til vår julemiddag. Det var ellers et godt bær år i år, så det vi ikke har plukket selv, har vi kjøpt og fylt fryseren med, slik at dere skal få smaken av høstnorge når dere kommer i vinter.

Siden vi fortsatt er så heldige å nye godt av svigerfar, Leifs gode hjelp, er det noen flere væresler som har blitt pusset opp, og det er gjort i stand masser av ved/brenne til Peiskos, Stampbad, Bingsbu og Tonebu.

Vår kjære hollandske kokk, Edwin, utmerker seg også som en god håndverker og har totalrenovert bordtennis rommet vårt i høst, det er bare blitt så flott!! Et riktig hyggerom for de unge mennesker. Hvor mang også kan sitte å ta sine skistøvler på eller av. Vi har jo ikke så mye kjøkkenarbeid om høsten, etter at elgkjøtten er i fryseren kommen, så det er helt perfekt for oss, at Edwin er så flink med mange andre ting. Nå er vi i gang med småkakene på kjøkkenet, men det er mest mor og meg som har gang i det. Jeg elsker å bake småkaker og mor synes også det er hyggelig å være med, hun er jo så

frisk nå, så hun kan ikke bar strikke sokker. Jeg liker å ha de fleste kakene ferdig før vi går i gang med julefrokoster og juleforberedelser ellers. For desember måneden er så kort, når vi åpner den 22. Vi skal også ha tid til baking med barna. Pepperkake huset er legendarisk, det vet dere som har vært her til jul eller rett etter.

Vi håper nå meget på sne til siste weekend i november, for da skal vi ha helt fullt opp med folk som vil gå på ski og kjøre hundekjøring på ski. Vi har fått kaldere ver nå, -5 de 3 siste dagne, men solen skinner fortsatt fra en nesten sky fri himmer, og i kveld er det til å med full månde som skinner inn gjennom hvinduet til meg er på kontoret! Fantastisk flott, men vi vil ha sne! Jeg håper i hvert fall det er på plass til vi ønsker de første Ruten skiklubb venner velkommen på Ruten i januar.

Vi her oppe vil ønske dere alle en riktig Gledelig Jul og et Godt Nytt år.

Takk for alle gode hilsener og hyggelige besøk i dette året. Hjertelig velkommen i 2006

De beste hilsener fra Berit

Fredagens tur til Svarttjønnholet var ganske enkelt en drømmetur. Høj sol, lidt frostgrader, næsten vindstille og varme pølser i hytten. Omvejen hjem via Tonebu og Fredrikseter skaffede de ekstra kilometer, som var nødvendige for, at vi også i år kunne gøre os fortjent til Norsk Skiforbunds guldnål (kan mod behørig dokumentation købes i receptionen).

I Besøg ved Svarttjønnholet.

En uge på Ruten flyver af sted. Uge 8 var atter i år super. Dog, helt uden dramatik forløb hjemturen ikke. Ret præcist på grænsen mellem Norge og Sverige strejkede automatgearkassen. Automatgearkasser er ellers noget af det mest driftssikre, man har. Sort uheld efter ca. 150.000 km problemfri drift. Heldigvis kunne vi luske hjem med 50-60 km i timen, så det tog lidt længere tid end ellers. Det kostede en renoveret og opdateret automat-gearkasse, som er en ganske bekostelig affære. Der er flere års garanti på den, så vi har fuld tillid til, at den nok skal bringe os sikkert til Ruten og hjem igen – flere gange. Derfor på gensyn i 2006 i uge 8.

Vedtægter for RUTEN SKIKLUB

§ 1

RUTEN SKIKLUB er en ideel og selskabelig forening for trofaste venner af Ruten Fjellstue i Espedalen, Norge. Skiklubbens fornemste formål er at skabe et godt og frugtbart samarbejde mellem Ruten Fjellstue og fjeldstuens venner til gavn og glæde for begge parter samt at udbrede kendskabet til fjeldets regler. Skiklubben blev stiftet 20. april 1968.

§ 2

Medlemskab af RUTEN SKIKLUB står åbent for enhver, der har været eller er gæst på Ruten Fjellstue.

Der kan tegnes et familiemedlemskab (husstandsmedlemskab).

Medlemskabet giver stemmeret på generalforsamlingen samt ret til at deltage i årets konkurrence. Medlemskab opnås ved at indbetale gældende årskontingent til foreningens kasserer inden 1. maj i det år, hvor generalforsamlingen afholdes.

§ 3

RUTEN SKIKLUB afholder hvert år den 1. mandag i maj en generalforsamling på et værdigt sted i Danmark.

Generalforsamlingen vælger blandt medlemmerne hvert år for ét år ad gangen en bestyrelse bestående af 4 medlemmer. Bestyrelsen fordeler selv opgaverne imellem sig (formand, næstformand, sekretær, kasserer).